

der indføres en Produktbestutning, thi der- ved ville de mulig i andre Retninger blive heldig stillede. At Lovgivningen derfor skulde paatage sig en Forpligtelse overfor dem, kan jeg ikke anerkjende. Saltfald forekommer det mig, at hvis man anerkjender Forpligtelsen, er det mindre rigtigt at blive staaende ved disse 5 Nar; thi efter dem kommer det samme Spørgsmaal frem: skulle vi nu gaa til Grunde, fordi vi ikke kunne indføre Produktbestatningen? Hvad have de 5 Nar havt at betyde for os? Kunne vi efter dem ikke gaa over til Produktbestatning, bør man give os Dispensation til at vedblive med det Gamle. Det er det ene Principrigtige, men Overgangen med den forholdsvis mindre Karrumsbestatning og den mindre Tidsgrænse forekommer der mig ikke at være Grund til at fastholde.

Hæle: Den ærede Ordfører vedbliver at lægge Vægt paa, at det ikke er oplyst, hvor mange Brænderier der nu er, som ikke ville kunne indføre Produktbestatning. Jeg kan ikke forstaa, at der kan lægges Vægt derpaa. En anden Sag var det, naar der var Tale om Erstatning, at man saa kunde anse det for nødvendigt strax at faae oplyst, hvor mange der vilde være at give Erstatning, men her, hvor der kun er Spørgsmaal om, hvilken Form af Beskatning der skal vælges, om den Beskatning, der nu er, vedblivende skal følges, kan jeg ikke se, at det kan have den allermindste Betydning, om det er et mindre eller et større Antal, for hvem det er nødvendigt, at der vises dem den Retfærdighed, at man ikke aldeles ødelægger dem. Med Hensyn til Afgiftens Størrelse maa jeg endnu kun bemærke, at jeg ikke kan se, at vi kunne bestemme Afgiftens Størrelse, før vi se Toldloven, eller før vi omtrent vide, hvorledes den vil gaa fra dette Thing. Det maa jo komme an paa, hvilken Eftergivelse eller Medsættelse der bliver i Tolden, hvor Meget det vil være nødvendigt igjen at erstatte ved Brænderierne. Den ærede Minister sagde, at Afgiften er endnu lavere, end den efter Bestemmelsen i sin Tid skulde være. I den Henseende maa jeg dog erindre den ærede Minister om, at oprindeligt var den kun 4 Skill. pr. Td. Karrum, og at det først var ved Krigsstatolden, som dog maatte have en vis midlertidig Karakter, at den blev forhøjet til det, den nu er.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, erindrer jo, at den oprindelige Brændevinsafgift var 4 Sk. pr. Pot, og saa vil det ærede Medlem ogsaa ind-

rømme mig, at det i Virkeligheden er en mindre Afgift, som nu foreslaas af ham. Krigsstatolden gjør naturligtvis en endnu større Forstjæl derpaa. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at der af finantsielle Hensyn ialtsald ikke vilde være nogen Grund, i hvert Tilfælde ikke nogen tilstrækkelig Grund, til at søge Brændevinsafgiften forhøjet, naar det ikke var af Hensyn til de Foranstaltninger, som man ønsker gennemførte ved en Revision af Toldloven; men det forekommer mig, at denne Bemærkning ikke kan ansføres som nogen Indvending mod at blive staaende ved Lovforlaget's Skattekvantitet for Brændevin, idet Loven om Brændevinsafgiften jo er knyttet til Forlaget om en Revision af Toldloven, saa at man altsaa ganske rolig vil kunne behandle ethvert af disse Lovforslag for sig under den Forudsætning, at de ikke ville blive til Love, før man er enig om dem alle. Og saa forekommer det mig, at den Indvending, som det ærede Mindretal er fremkommet med, væsentlig taber sin Betydning. Jeg skal kun overfor Udvalgets ærede Ordfører gjøre den Bemærkning om Uendringsforlaget Nr. 3, at jeg aldrig har høvdet og heller aldrig vil hævde, at vedkommende Smaa-brænderier have en Ret til at fordre Noget. Jeg har kun villet hævde, at der er et Billighedshensyn at tage til dem, som jeg meget ønsker at se fyldestgjort igjennem Lov paa en saadan Maade, at det i Virkeligheden kan komme Vedkommende til Nytte. En Ret vil jeg bestemt benegte, at Vedkommende have. Indrømmede jeg, at der var en Ret, saa maatte jeg ogsaa hævde, at Vedkommende kunde modsætte sig, at en anden Ordning fandt Sted, og kunde gjøre Krav paa grundlovmæssig Erstatning for det Tab, som den anden Ordning vilde medføre, og det benægter jeg paa det Bestemteste, at der kan være Tale om. Jeg anbefaler kun at blive staaende ved Lovforlagets Bestemmelse i § 5, fordi jeg anser det for at være billigt overfor de smaa Brænderier, som man stiller ugunstigere i Konkurrencen med de større Brænderier ved Vedtagelsen af Lovforlaget, da de større Brænderier faae frit Valg imellem, hvilken Beskatningsform de ville have, og selvfølgelig ville de forlange den billigste, medens de smaa Brænderier ikke ere istand til at træffe et saadant Valg, men ere nødte til at blive staaende ved Karrumsbeskatningen, som de større Brændevinsbrændere fravige, fordi det giver et lavere Resultat.

Formanden: Der er Ingen, der har begjæret Ordet. Forinden Forhandlingen